

Anonymiseret version

Oversættelse

C-334/19 – 1

Sag C-334/19

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

24. april 2019

Forelæggende ret:

Landgericht Stuttgart (Tyskland)

Afgørelse af:

28. marts 2019

Appellant:

Eurowings GmbH

Appelindstævnte:

GD

HE

IF

Landgericht Stuttgart

Kendelse

I sagen

- 1) GD, [udelades]
- sagsøger og appelindstævnt -
- 2) HE, [udelades]
- sagsøger og appelindstævnt -

3) IF [udelades] [udelades]

- sagsøger og appelindstævnt -

[udelades]

mod

Eurowings GmbH [udelades]

- sagsøgt og appellant -

[udelades]

vedrørende kompensation i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i EF-forordning nr. 261/2004 [**org. s. 2**]

har Landgericht Stuttgarts (regional appeldomstol) femte afdeling for civile sager [udelades] på grundlag af retsmødet den 21. februar 2019 den 28. marts 2019 afsagt følgende kendelse:

1. Sagen udsættes.
2. Den Europæiske Unions Domstol forelægges i henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten:

Skal bestemmelserne – navnlig artikel 5, stk. 3 – i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 fortolkes således, at spontant fravær af en væsentlig del af flypersonalet på grund af sygemeldinger («vild strejke») hos det luftfartsselskab, som inden for rammerne af en kontrakt om udlejning af et fly med besætning («wet lease») udlejer fly samt besætning til det »transporterende luftfartsselskab« som omhandlet i forordningens artikel 2, litra b), men ikke bærer det operationelle ansvar for flyvningerne, har den konsekvens, at det »transporterende luftfartsselskab« ikke kan påberåbe sig »usædvanlige omstændigheder« som omhandlet i forordningens artikel 5, stk. 3, i overensstemmelse med [dom af 17. april 2018, Krüsemann m.fl., C-195/17, C-197/17 - C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, C-278/17 - C-286/17 og C-290/17 til C-292/17, EU:C:2018:258] [udelades]? [**Org. s. 3**]

Præmisser:

I.

- I. Sagsøgerne har nedlagt påstand om, at sagsøgte tilpligtes at betale dem en kompensation på hver 400,00 EUR, i alt 1 200,00 EUR, i henhold til Europa-

Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (herefter »forordning nr. 261/2004«) samt renter og advokatomkostninger forud for retssagen, samt anmodet om fortolkning af forordningen ved Den Europæiske Unions Domstol i forbindelse med lange flyforsinkelser.

- 2 Sagsøgerne havde reserveret en flyvning hos sagsøgte til den 12. september 2017 med flynummer EW 2695 fra Rhodos til Stuttgart, som var planlagt til at ankomme i Stuttgart denne dag kl. 22:35 (lokal tid). Flyet landede først i Stuttgart den følgende dag kl. 15:36. Flyafstanden mellem Rhodos og Stuttgart er over 1 500 km og under 3 500 km. Flyvningen skulle gennemføres med et fly fra Air Berlin, som sagsøgte havde lejet inklusive besætning som »wet lease«.
- 3 Eftersom ankomsten til destinationen var forsinket med mere end tre timer, opfordrede sagsøgerne ved skrivelse af 18. september 2017 sagsøgte til at betale kompensation. Sagsøgte afviste dette ved skrivelse af 7. december 2017 med den begrundelse, at der den 12. september 2017 forekom massive sygemeldinger blandt Air Berlins flypersonale. Derefter opfordrede sagsøgernes repræsentanter ved skrivelse af 22. januar 2018 endnu en gang sagsøgte til at betale kompensation. Sagsøgte efterkom heller ikke denne opfordring.
- 4 Tvisten mellem parterne drejer sig om, hvorvidt sagsøgte skal anses for transporterende luftfartsselskab som omhandlet i artikel 2, litra b), i forordning nr. 261/2004 og dermed er rette sagsøgte i sagen, om sagsøgte kan påberåbe sig [org. s. 4] usædvanlige omstændigheder, som ikke kunne have været undgået, selv om alle forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes, faktisk var blevet truffet, som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004 for så vidt angår de massive sygemeldinger hos Air Berlin, som sagsøgte gør gældende, og hvorvidt sagsøgerne har krav på at få betalt advokatomkostninger forud for retssagen.
- 5 Amtsgericht Nürtingen (byretten i Nürtingen) gav ved dom af 19. juli 2018 [udelades] sagsøgerne medhold med den begrundelse, at sagsøgte som transporterende luftfartsselskab er rette sagsøgte i sagen og ikke kan påberåbe sig en usædvanlig omstændighed, der udelukker retten til kompensation, på grund af de massive sygemeldinger fra Air Berlins piloter, som kun kan forklares med en »vild strejke«, og at sagsøgerne kan forlange de påståede renter og advokatomkostninger forud for retssagen.
- 6 Til prøvelse af Amtsgerichts (byretten) dom har sagsøgte iværksat appel, som sagsøgerne har påstået forkastet, og nedlagt påstand om frifindelse under ændring af byretsdommen og subsidiært om, at sagen udsættes, og at »Den Europæiske Unions Domstol forelægges det mellem parterne omtvistede spørgsmål vedrørende fortolkningen« af forordning nr. 261/2004 til præjudiciel afgørelse i

henhold til artikel 267, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF):

- 7 [forslag til formulering af det præjudicielle spørgsmål] [udelades] **[org. s. 5]**
- 8 [udelades]
- 9 I denne forbindelse gør sagsøgte gældende, at selskabet ikke er transporterende luftfartsselskab som omhandlet i artikel 2, litra b), i forordning nr. 261/2004, og at det – til forskel fra [dom af 17. april 2018, Krüsemann m.fl., C-195/17, C-197/17 - C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, C-278/17 - C-286/17 og C-290/17 til C-292/17, EU:C:2018:258] [udelades] – ikke havde mulighed for at forhindre Air Berlin-piloternes fravær.

II.

- 10 [udelades]
- 11 Appellens afgørelse afhænger af den præjudicielle afgørelse fra Den Europæiske Unions Domstol i form af besvarelsen af det i konklusionen formulerede præjudicielle spørgsmål:
- 12 Hvad angår sygemeldingerne fra en væsentlig del af flypersonalet hos luftfartsselskabet Air Berlin, af hvem sagsøgte havde lejet fly samt besætning som såkaldt »wet lease«, lægger den forelæggende ret til grund, navnlig i betragtning af en artikel fra tagesschau.de af 12. september 2017 [udelades], som sagsøgte har fremlagt, og hvorefter baggrunden for de spontane sygemeldinger var stridigheder i forbindelse med salget af Air Berlin, at der var tale om en »samordnet aktion« og dermed under hensyntagen til [dom af 17. april 2018, Krüsemann m.fl., C-195/17, C-197/17 - C-203/17, C-226/17, C-228/17, C-254/17, C-274/17, C-275/17, C-278/17 - C-286/17 og C-290/17 til C-292/17, EU:C:2018:258] [udelades] om en »vild strejke«. Kan sagsøgte i så fald ikke påberåbe sig »usædvanlige omstændigheder« som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004, fordi denne »vilde strejke« må tilregnes sagsøgte som transporterende luftfartsselskab, der bærer det operationelle ansvar **[org. s. 6]**, på samme måde som en sådan strejke blandt dets eget flypersonale? Hvis dette er tilfældet, kan appellanten ikke gives medhold.
- 13 Derimod vil det fremme appellens muligheder, hvis det kan lægges til grund, at en »vild strejke« blandt flypersonalet hos Air Berlin som udlejer henholdsvis »wet leasing-giver« på grund af sagsøgtes manglende mulighed for som lejer henholdsvis »wet leasing-tager« at kontrollere eller påvirke situationen fører til, at sagsøgte kan påberåbe sig, at der foreligger »usædvanlige omstændigheder« som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004.
- 14 Den forelæggende ret hælder til den opfattelse, at sagsøgte – som på grund af den omstændighed, at selskabet lejede flyet samt besætning af Air Berlin som »wet lease«, hverken bør stilles bedre eller dårligere med hensyn til muligheden for

over for passagerer, som forlanger kompensation i henhold til artikel 5, stk. 1, litra c, og artikel 7 i forordning nr. 261/2004, at kunne påberåbe sig en udelukkelse af kravet i henhold til artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004, end hvis selskabet selv havde gennemført flyvningen – således ikke bør kunne påberåbe sig »usædvanlige omstændigheder« som omhandlet i denne bestemmelse i forbindelse med en »vild strejke« blandt udlejerens henholdsvis »wet leasing-giverens« flypersonale. I modsat fald ville det transporterende luftfartsselskabs forpligtelse nemlig afhænge af, om det benytter sit eget fly og personale eller – i form af »wet lease« – et fly og personale fra det udlejende luftfartsselskab. Et andet resultat ville også være i strid med syvende og første betragtning til forordning nr. 261/2004.

- 15 [Kommentarer til sagsøgtets forslag til formuleringen af det præjudicielle spørgsmål] [udelades]
- 16 [udelades] [**org. s. 7**] [udelades]
- 17 [udelades]
[udelades]

ARBEJDSDOKUMENT